

55 - ISUS ȘI COPIII

Ai observat ce se întâmplă când vedem un copilăș? Îi zâmbim, vorbim cu el, îl complimentăm și uneori chiar facem grimase! Tata, mama, bunicul, bunica, frați și surori, întreaga familie face tot ce poate pentru ca acest micuț să fie fericit. Le pregătim mâncare bună, potrivită vârstei lor. Și râsul? Știți acele momente când ne jucăm de-a v-ați ascunselea cu cei mici?

E minunat, râdem când îi vedem râzând.

Ah! Acești micuți! Ocupă mult spațiu în casă și mai ales în inimile noastre. De ce toate astea? Pentru că, desigur, îi iubim și vrem să fie fericiți.

Și Dumnezeu, cum îi vede pe acești copilăși? Se interesează de ei, are atât de mult de-a face cu adulții?

Asta vom vedea acum ascultând un episod din Evanghelia după Marcu; Îl veți găsi din nou în capitolul 10.

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce s-a mâniat Isus?

- Uite! Uite, acolo, e Isus!

- Da, este El! Haideți să-L vedem; îi vom aduce copii ca să-i poată binecuvânta!

Încântați la ideea de a-L vedea pe Isus și de a vorbi cu El, copiii înaintază repede.

- O, mamă, hai să alergăm! Vom fi primii acolo!

Mamele îi urmează, ținându-i pe cei mici în brațe.

Isus terminase de vorbit cu un grup de bărbați care tocmai plecau.

- Chiar e bine, își spun mamele. Este singur cu discipolii săi. Vom putea să ne apropiem de El!

Își grăbesc pasul; copiii sunt aproape acolo, dar discipolii intervin.

- Ce faceți aici? Vedeți că o să-L deranjați pe Învățător! Ei, se încruntă și chiar capătă o expresie severă.

- Vorbim ca niște adulți, nu aveți ce căuta aici. Mergeți la joacă! Nu vrem copii aici!

Întorcându-se către mame, le mustră:

- De ce aduceți toți acești copii la Isus? Nu au ce căuta aici, acesta nu este locul pentru copii. Trebuie să-i lăsați acasă! Îi vor deranja pe adulți, sunt prea mici. Duceți-i acasă! Haideți, întoarceți-vă! Când vor fi mai mari, se vor putea întoarce să-L vadă pe Isus!

Fețele zîmbitoare ale mamelor se întunecă.

- O! Ce dezamăgită sunt! Își spun ele. Le-ar fi plăcut atât de mult ca Isus să-și pună mâinile pe ei. Copiii, înspăimântați, se ascund în rochițe, iar cei mici, înspăimântați, sint, gata să plângă. Mamele sunt pe punctul de a pleca.

Dar Isus, care a văzut și a auzit totul, iese înainte. Pare foarte, foarte mânios.

S-a uitat la ucenicii săi și le-a zis: „Dar ce faceți? De ce îi izgoniți? Lăsați-i să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a copiilor mici și a tuturor celor ca ei. Da, adevărat vă spun: Cine nu primește Împărăția lui Dumnezeu cu simplitatea inimii și cu încrederea unui copilăș nu va intra niciodată în ea.

Ucenicii nu mai știu ce să spună; își pleacă capetele, rușinați. Își dau seama că au făcut o greșală uriașă, pentru că nu s-au gândit niciodată că Isus ar putea fi interesat de copii și că venise și pentru ei.

Fața lui Isus se luminează și le spune mamelor și copiilor:

- Veniți! Apropiați-vă!

Liniștiți, copiii aleargă la Isus și se adună în jurul Lui. Sunt foarte bucuroși pentru că îl văd de aproape și îl pot atinge. Înțeleg că Isus nu îi respinge.

Mamele se apropie cu micuții lor.

Isus avansează spre ele și ia pe rând fiecare copilăș în brațe. Își pune mâinile pe ei și îi binecuvântează.

Ucenicii privesc uimiți; Tocmai au învățat o mare lecție: că Isus primește și binecuvântează și copiii mici.

ȘI TU ȘI EU!

Vă amintiți întrebarea mea: de ce s-a mâniat Isus? Isus s-a mâniat pentru că ucenicii i-au alungat pe mame și pe copii, căci, nu voiau ca ei să se apropie de El. Încă nu înțeleseseră cât de mult iubește Isus copiii. Eu spun: „Bravo, mamelor! Ați avut dreptate să veniți și păcat pentru cei care nu erau mulțumiți!”

Dar de ce credeți că au venit? Da! Pur și simplu, pentru că credeau că Isus îi iubește pe copiii lor, chiar și pe cei mai mici, și că le va face bine.

Și tu, crezi că te iubește și vrea să te binecuvânteze? Că vă iubește frații și surorile mai mici, dacă aveți?

Te încurajez să te apropii de El în rugăciune și să-i ceri să te binecuvânteze. Chiar dacă ești foarte tânăr, El te va binecuvânta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Incidentul relatat în acest pasaj arată clar că Evanghelia este o veste bună pentru copii, chiar și pentru cei foarte mici. Deși multe adevăruri le scapă, esențialul este ca ei să înțeleagă că Isus îi iubește.

Rolul nostru de părinți este să „îi aducem la Isus”, având grijă să nu punem bariere între El și ei, de exemplu folosind un limbaj prea complicat, o strictețe excesivă, cerințe excesive care să-i îndepărteze sau cuvinte negative, disprețuitoare.

Să ne amintim adesea de versetul 14 din Evanghelia după Marcu, capitolul 10:

***Lăsați copilășii să vină la Mine și nu-i opriți,
căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.***

Isus are o dragoste specială pentru copii și vrea să le preia viața în mână. În încheiere, vă împărtășesc acest mic cuvânt de încurajare din partea unui pastor adresat publicului său:

Dăruiți copiilor tot ce e mai bun din voi..